

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116221627
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5116221627.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti : Q. O., nar. XX. XX. XXXX a L. O., nar. XX.XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, deti rodičov matky: Mgr. B. O., rod. E., nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom I. Y. XXXX/X, X. a otca: Ing. O. O., nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom I. Y. XXXX/X, X., práv. zast. Mgr. Rastislav Otruba, advokát so sídlom T. XXXX/XX, X., o určenie výživného, o odvolaní otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/207/2016-290 zo dňa 10. januára 2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 30P/207/2016-287 zo dňa 10. januára 2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie v konaní o určenie výživného rozhodol nasledovne:

Súd návrh otca na zníženie výživného zamietal. Súd mení rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 9P/12/2016-68 zo dňa 10. 4. 2013 v časti bežného výživného na mal. deti tak, že otec je povinný prispievať na výživu mal. Q. výživným vo výške 150,- eur mesačne, na výživu mal. L. výživným vo výške 120,- eur mesačne vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám matky mal. detí s účinnosťou od 1. 12. 2016. Nedoplatok na výživnom na mal. Q. za obdobie od 1. 12. 2016 do 31. 1. 2018 vo výške 280,- eur súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 20,- eur k rukám matky spolu s bežným výživným a nedoplatok na mal. L. za obdobie od 1. 12. 2016 do 31. 1. 2018 vo výške 140,- eur súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 10,- eur spolu s bežným výživným, všetko pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietal. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazuje na ust. § 28, § 62, § 63, § 75 - § 78 Zákona o rodine a vykonané dokazovanie dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Naposledy bolo o výživnom rozhodované rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 9P/12/2013-68 zo dňa 10. 4. 2013, ktorým súd manželstvo rodičov rozviedol, schválil rodičovskú dohodu v tom znení, že mal. deti Q. a L. sa zverujú do osobnej starostlivosti matke, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Otec sa zaviazal prispievať na výživu Q. výživným vo výške 130,- eur mesačne, na výživu L. výživným vo výške 110,- eur mesačne. Ďalej sa otec zaviazal prispievať na tvorbu úspor pre Q. sumou 10,- eur mesačne a na tvorbu úspor pre L. vo výške 10,- eur mesačne. Otec sa zaviazal prispievať aj na úhradu životného poistenia pre Q. a L. sumou vo výške 249,60 eur vždy do 7. 1. každého roka a na úhradu investičného životného poistenia METLIFE AMSLICO pre Q. a L. sumou 274,- eur vždy do 7. 1.

každého roka. Súd neupravil na základe žiadosti rodičov styk otca s mal. deťmi. Matka bola zamestnaná, jej priemerný mesačný čistý príjem predstavoval 641,- eur. Otec mal príjem za rok 2012 zo živnosti a zamestnania podľa daňového priznania v priemere 713,- eur. Q. navštevoval 4. ročník základnej školy a L. navštevovala 1. ročník základnej školy.

Pri svojom rozhodovaní o zmene výživného súd porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase vydania rozhodnutia. Súd porovnal u oboch rodičov navzájom, možnosti, schopnosti a majetkové pomery, prihliadol k odôvodneným potrebám mal. detí. Hmotno-právnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov. Súd skúmal skutočnosti odôvodňujúce zmenu pomerov.

Súd zistil, že matka je zamestnaná, jej priemerný mesačný čistý zárobok predstavuje okolo 761,- eur mesačne. S deťmi býva v mestskom nájomnom byte, má výdavky súvisiace s nájomom v predmetnom byte vo výške 123,- eur mesačne, energie 80 - 90,- eur mesačne a bežné výdavky. Je vlastníčkou osobného motorového vozidla. Q. je od septembra 2017 žiakom 9. ročníka základnej školy, má bežné výdavky v súvislosti so stravou, ošatením, so školou, teda poplatky v škole - nákup školských pomôcok, poplatok za exkurzie, výlety. Chodí na doučovanie z matematiky, príprava na monitoring a za doučovanie platí za 10 hodín 120,- eur. Za týždeň má jednu až dve hodiny doučovania. L. je od septembra 2017 žiačkou 6. ročníka základnej školy, má bežné výdavky so stravou, s ošatením, so školou. Obidve deti sa stravujú v jedálni a matka platí poplatok za stravu okolo 48,- eur mesačne. Deti majú kožné problémy, s čím má matka zvýšené výdavky.

Otec je živnostníkom, podniká v stavebnej činnosti a sprostredkovateľskej činnosti. Otec bol práceneschopný od 4. 2. do 5. 8. 2016, následne od 3. 10. 2016 doteraz. Bol mu priznaný invalidný dôchodok, ktorý v súčasnej dobe poberá od 1. 4. 2017 vo výške 259,90 eur. Za rok 2015 jeho príjmy predstavovali 165.911,- eur, výdavky 158.322,- eur, základ dane 7.589,- eur. Za rok 2016 príjmy predstavovali 153.661,- eur, výdavky 145.431,- eur a základ dane 8.230,- eur. Za rok 2017 príjmy predstavovali 94.594,86 eur, výdavky 89.474,16 eur a základ dane 5 120,70 eur. Otec nie je vlastníkom žiadnych nehnuteľností ani hnutelných vecí väčšej hodnoty. Býva v chate, ktorá je vo vlastníctve detí. Platí za bývanie v nájomnom byte, kde býva matka s deťmi mesačne 130,- eur, TV, internet 37,- eur mesačne. V chate platí elektriku 30,- eur mesačne, kúri pevným palivom a UPC platí 11,90 eur mesačne. Spláca úver vo výške 250,- eur a ďalší úver použitý na zariadenie chaty v celkovej výške 22.900,- eur v mesačnej splátke 310,42 eur. Tento úver bral 13. 3. 2015. V októbri 2015 kupoval osobné motorové vozidlo Mazda CX3 na leasing a mesačná splátka predstavovala 373,- eur a v súčasnej dobe predstavuje 385,- eur. Ako už súd vyššie konštatoval, je nepochybné, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom v apríli 2013 nastala zmena pomerov na strane mal. detí. Q. je od septembra 2017 žiakom 9. ročníka základnej školy a L.iačkou 6. ročníka základnej školy. Deti podrástli, zvýšili sa výdavky v súvislosti so stravou, ošatením. Q. sa pripravuje na štúdium na strednej škole, má zvýšené výdavky s doučovaním. Súd zvýšil výživné na Q. na sumu 150,- eur a na L. na sumu 120,- eur mesačne od 1. 12. 2016, od času ako navrhovala matka, ktorá podala návrh na zvýšenie výživného vo svojom vyjadrení k návrhu na zníženie výživného dňa 10. 11. 2016. Podľa názoru súdu takto určená výška výživného zodpovedá odôvodneným potrebám detí vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca s prihliadnutím na jeho príjmy a nevyhnutné výdavky. Súd prihliadal na tú skutočnosť, že otec je dlhodobo práceneschopný, avšak ako mal súd preukázané, otec naďalej má zo živnosti príjem, poberá invalidný dôchodok od 1. 4. 2017 vo výške 259,90 eur a v období pokiaľ bol práceneschopný poberal nemocenské dávky. V čase posledného rozhodovania súdu o výživnom jeho preukázaný príjem za rok 2012 zo živnosti a zamestnania bol v priemere mesačne 713,- eur, za rok 2013 v priemere mesačne 685,- eur. V roku 2015 priemerný mesačný zárobok bol 632,- eur, za rok 2016 vo výške 685,- eur. Jeho príjmy sa znížili v roku 2017, ktoré otec preukázal doložením peňažného denníka, teda otec si splnil povinnosť a predložil doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky súvisiace s podnikateľskou činnosťou. Priemerný zárobok predstavuje podľa jeho príjmov a výdavkov za rok 2017 sumu 426,- eur, spolu s invalidným dôchodkom približne sumu ako v predchádzajúcom období. Treba tiež uviesť, že otcovi ubudla vyživovacia povinnosť k synovi D.. Súd poukazuje na to, že v návrhu žiada otec znížiť výživné na sumu 65,- eur mesačne na Q., na L. 55,- eur mesačne od podania návrhu, pričom na pojednávaní žiadal znížiť výživné od podania návrhu na sumu 100,- eur na Q., na L. 90,- eur mesačne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, podľa názoru súdu, i keď otec je dlhšiu dobu práceneschopný, môže si plniť vyživovaciu povinnosť v stanovenej výške, keďže má príjem zo živnosti, ktorú vykonáva aj napriek určitým obmedzeniam vzhľadom na zhoršenie zdravotného stavu, pričom má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a podľa názoru súdu nie je dôvod na zníženie výživného tak, ako požadoval otec a preto jeho návrh na zníženie výživného zamietol. Matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť aj formou osobnej starostlivosti a uspokojovaním bytových potrieb detí, pričom

súd pri určovaní výšky výživného prihliadol aj na tú skutočnosť, že otec prispieva aj na nájom bytu 130,- eur mesačne, kde býva matka s mal. deťmi a prihliadol aj na tvorbu úspor, na ktorú otec naďalej v zmysle rozhodnutia súdu prispieva. Časť odôvodnených potrieb detí matka uhrádza z rodinných prídavkov, ktoré sú deťom vyplácané.

Súd poznamenáva, že rodič je povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené a rovnako je povinný využívať všetky svoje schopnosti a možnosti na zabezpečenie dostatočného príjmu na to, aby si mohol vyživovaciu povinnosť k dieťaťu plniť v čo najväčšom rozsahu. Vyživovacia povinnosť je prvoradá a preto sú výživnému podriadené všetky ostatné výdaje rodičov. Je povinnosťou obidvoch rodičov venovať všetky sily k čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších potrieb svojho dieťaťa podľa svojich faktických schopností a možností v súlade s ustanovením § 62 Zákona o rodine. Každý rodič má v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 1. 12. 2016 do 31. 1. 2018 na mal. Q.

vo výške 280,- eur (14 mesiacov x 20,- eur - rozdiel medzi naposledy určeným výživným a zvýšeným výživným) súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20,- eur k rukám matky spolu s bežným výživným a nedoplatok na mal. L. vo výške 140,- eur (14 mesiacov x 10,- eur - rozdiel medzi naposledy určeným výživným a zvýšeným výživným) súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10,- eur k rukám matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku v súlade sa ustanovením § 232 odsek 4 CSP. Pri nezaplatení jednej splátky sa stane splatným celý nedoplatok. Súd zmenil rozsudok, ktorým bolo naposledy rozhodované o výživnom len v časti bežného výživného, v ostatnej časti týkajúcej sa tvorby úspor pre mal. detí zostal rozsudok nedotknutý.

Vo zvyšnej časti súd návrh matky, v ktorom žiadala určiť výživné na Q. 200,- eur a na L. 150,- eur mesačne zamietol.

Súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania v súlade s ustanovením § 52 Civilného mimosporového poriadku.

Opravným uznesením okresný súd opravil výrok rozsudku v súlade s ust. § 219 ods. 4 a § 224 CSP nasledovne:

Súd opravuje výrok rozsudku v časti nedoplatku na výživnom na mal. deti tak, že nedoplatok na výživnom na mal. Q. za obdobie od 1. 12. 2016 do 31. 1. 2018 vo výške 280 € súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 € k rukám matky a nedoplatok na mal. L. za obdobie od 1. 12. 2016 do 31. 1. 2018 vo výške 140 € súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 € spolu s bežným výživným, všetko pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu v spojení s opravným uznesením podal odvolanie otec maloletých detí prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť v časti bežného výživného na maloleté deti tak, že otec je povinný prispievať na výživu mal. Q. výživným vo výške 100,- eur mesačne, na výživu mal. L. výživným vo výške 90,- eur mesačne, vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí s účinnosťou s 01.12.2016. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V zmysle ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. V tejto súvislosti poukázal na daňové priznanie a peňažné denníky otca za roky 2015-2016-2017. Z rozhodovacej praxe súdu je zrejmé, že za schopnosti otca treba reálne považovať jeho skutočný zárobok v čase vyhlásenia rozhodnutia. V čase vyhlásenia rozhodnutia mal otec maloletých detí príjem vo výške 395,34 eur (údaj vyplývajúci z peňažného denníka) a 259,90 eur (čiastočný invalidný dôchodok), spolu vo výške 655,24 eur. Z reálne zdokladovaného príjmu je otec na základe napádaného rozsudku povinný mesačne prispievať na bežné výživné sumou 270,- eur, tvorbu úspor vo výške 20,- eur pre obe maloleté deti (rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 9P/12/2016), životné poistenie vo výške 43,63 eur pre obe maloleté deti (rozsudok okresného súdu sp.zn. 9P/12/2016), spolu čiastka vo výške 333,63 eur. Po odčítaní uvedených nákladov otcovi na jeho osobné potreby ostáva čiastka 321,61 eur, ktorá nepokryje ani stravu a nieto ďalšie povinné výdavky otca. Zastáva názor, že príslušný súd opomenul, že otec je povinný na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. 9P/12/2016 prispievať aj na tvorbu úspor, ako aj na životné poistenie maloletých detí. Ďalej súd nezohľadnil skutočnosť, že maloleté deti sú podielovými spoluvlastníkmi chaty v Rajeckej Lesnej a otec so svojho príjmu spláca splátku hypotekárneho úveru, z ktorého bola chata zakúpená. Taktiež došlo k opomenutiu tej skutočnosti, že otec

platí polovicu nájmu z bytu, ktorý užívajú výlučne maloleté deti s matkou. Náklady, ktoré otec vynakladá nad rámec určeného výživného, mali byť zohľadnené pri určovaní výživného.

Súdom určené výživné je likvidačné, a to vzhľadom na iné povinné výdavky otca, ktoré sú uvedené v návrhu na začatie konania. Zo súdneho spisu vyplýva, že otec je v čase od októbra 2016 do súčasnosti práceneschopný. Od 01.04.2017 nepoberá nemocenské dávky, a to z dôvodu uplynutia podporného obdobia. Dlhodobá práceneschopnosť, operačné zákroky a nepriznaný nárok na invaliditu v tomto období podľa vyjadrenia súdu nie sú dôvodom na zníženie výživného. Súd vôbec neprihliadol na to, že od posledného rozhodnutia došlo k podstatnej zmene na strane otca, a to najmä v časti jeho zdravotného stavu, ako i jeho príjmu. Otec v rámci súdneho konania predložil odborný posudok o invalidite, z ktorého vyplýva, že otec má nezvratne poškodenú chrbticu v drierokovkřížnej oblasti a v súčasnej dobe nie je možné jednoznačne ustáliť zdravotný stav otca. Z daňového priznania ako i peňažných denníkov je zrejmy výrazný pokles príjmov otca, čo okresný súd vôbec nevzal do úvahy. Napriek uvedenému okresný súd dospel k záveru, že sú dôvody na zvýšenie výživného. Základným predpokladom na určenie výšky výživného je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Matka údajne zvýšené náklady náležite nezdokladovala, nešpecifikovala. Naposledy bolo výživné určované rozsudkom sp.zn. 9P/12/2013, ktorým bola schválená rodičovská dohoda. Bez porovnania výdavku na maloleté deti v roku 2013 a v roku 2017 nie je možné dospieť k záveru, že u maloletých detí došlo k zmene pomerov. Súd porovnal príjmy otca v roku 2012, 2013, ako i v roku 2015 - 2017 a dospel k záveru, že príjem otca v porovnaní s časom, kedy bol vydaný rozsudok v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 9P/12/2013 je porovnateľný s príjmom v roku 2017, pričom uvedený záver nie je správny, a to z dôvodu, že príjem za rok 2017 tvorí príjem vo výške 426,- eur z podnikateľskej činnosti a invalidný dôchodok. Na strane otca došlo k podstatnému zníženiu príjmu z podnikateľskej činnosti v porovnaní s príjmom z roku 2013. Tento fakt spôsobuje, že práve na strane otca došlo k výraznej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného. Zastáva názor, že súd uvedenú skutočnosť opomenul, čo má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Z odôvodnenia napádaného rozsudku vyplýva, že otcovi zanikla vyživovacia povinnosť k mal. D. a práve táto skutočnosť odôvodňuje zvýšenie výživného. V tejto súvislosti poukázal na to, že otec nedisponuje žiadnym rozhodnutím súdu, ktoré by mu rušilo povinnosť prispievať na výživu mal. D..

3. K odvolaniu otca maloletých detí proti rozsudku a opravnému uzneseniu okresného súdu podala písomné vyjadrenie matka maloletých detí. Vo svojom vyjadrení navrhovala odvolaciemu súdu odvolanie otca maloletých detí zamietnuť, z čoho vyplýva, že navrhovala rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uvádza, že okresný súd sa na pojednávaní 10.1.2018 zaoberal každým detailom, dôkladne zisťoval situáciu oboch rodičov. Otec maloletých detí dostal priestor na vyjadrenie, predloženie dôkazov, materiálov na dokazovanie. Tvrdila, že otec maloletých detí sa špekulatívnym spôsobom domáha zníženia výživného, pretože sa finančne nikdy nechce riadne starať o maloleté deti. Výživné riadne neplatil, z ktorého dôvodu si výživné musela uplatňovať prostredníctvom exekúcie v roku 2014. V roku 2014 otec maloletých detí podal prvý návrh na okresný súd na zníženie výživného, pričom v tom čase nebol PN. Následne svoj návrh na zníženie výživného vzal späť. Ďalší návrh na zníženie výživného podal v čase, keď ešte ani netušil, že pôjde na operáciu chrbtice. Robil prietahy v pojednávaniach, pretože nemal právneho zástupcu. Matka maloletých detí sa doteraz zastupuje sama, lebo nemá zvyšné finančné prostriedky na právneho zástupcu. Otec maloletých detí má zvyšné finančné prostriedky s tým, že zo svojho mesačného príjmu si môže dovoliť platiť právneho zástupcu. Platí lízingovú splátku v Slovenskej sporiteľni na osobné motorové vozidlo. Lízingová splátka je pravdepodobne súčasťou nákladov firmy, nie je platená zo zisku, resp. príjmu otca a využívanie automobilu je tým pádom ďalší príjem otca navyše k ním uvádzanej sume 632,35 eur. Otec detí platí 37,- eur mesačne v domácnosti za internet, ktoré nemusí platiť. Žiadala ho, aby túto platbu platila ona sama. Pokiaľ ide o firmu Dial s.r.o., otec maloletých detí nevedel vôbec odpovedať, či jeho firma funguje alebo nie. Platí nájom v mestskom nájomnom byte, kde matka žije s deťmi. Uvedeného mestského nájomného bytu sa nechce vzdať, čo robí zo špekulatívneho dôvodu, aby matke a deťom robil nepríjemnosti. otec chodí do bytu bez ohlásenia, fotí si byt a jeho stav bez prítomnosti matky a detí. Svoju vyživovaciu povinnosť si neplní pravidelne. Pokiaľ ide o mal. D. O., tak ohľadne vyživovacej povinnosti voči nemu uvádza nepravdivé skutočnosti. Má vedomosť o tom, že D. O. sa chcel s otcom stretnúť, bývať s ním, nakoľko pracuje, chcel sa s ním dohodnúť. Podľa jej názor otec maloletých detí chodí po vlastných nohách, má všetky funkčne končatiny, z motorickými schopnosťami, pokles zdravotného stavu vôbec nevidno, nie je pripútaný na lôžko, mentálne je v poriadku, takže je plne schopný zárobkovej činnosti ako ostatné osoby.

Otec detí poukazuje na nesprávne skutkové zistenia a poukazuje na daňové priznanie a peňažné denníky. Podnikatelia a živnostníci si uvádzajú vždy najnižší možný mesačný príjem a rovnako daňové

priznanie nie je ukazovateľom jediného príjmu otca. Používa firemný automobil a iné výhody. Peňažný denník firmy, ktorý je interným dokladom firmy, nemusí obsahovať všetky doklady v danom čase zaúčtovania.

Matka detí je dlhodobo chorá a od 5.3.2018 je PN pre bolesti bedrovej časti nohy a následné bolesti v ramennej časti ruky, ktoré má za následok zápalového ochorenia v organizme. PN je na dobu neurčitú, pokiaľ ťažkosti matke neustúpia. Momentálne nie je schopná zárobkovej činnosti. Snaží sa zabezpečiť deťom všetky potreby tak, aby mali, čo je nutné, no pri výživnom, ktoré otec uvádza, nebude môcť zabezpečiť ani základné veci. Kolízna opatrovníčka, ktorá pozná situáciu v rodine, od rozvodu rodičov detí navrhla sumu ďaleko vyššiu.

4. K vyjadreniu matky maloletých detí podal písomné vyjadrenie otec maloletých detí prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Zotrvál v celom rozsahu na podanom odvolaní. K zastupovaniu právnym zástupcom uviedol, že mu advokátska kancelária poskytuje právne poradenstvo bezplatne, vzhľadom na dlhodobé priateľské vzťahy. Tvrdil, že sa nemusí podieľať na výžive len formou úhrady súdom stanoveného výživného, ale môže sa podieľať na výžive i úhradou nákladov, ktoré by inak matka musela vynakladať sama. K uvedeným výdavkom patrí napr. úhrada za internet a polovica nájmu v mestskom nájomnom byte. Pokiaľ by uvedené náklady nedával, uvedené výdavky by musela znášať matka. Súdu predložil peňažný denník a z uvedeného peňažného denníka súd nezistil žiadne nezrovnalosti, žiadnu neobvyklú transakciu, ktorá by umelo znižovala daňový základ, resp. ovplyvňovala príjem z podnikateľskej činnosti otca. Peňažný denník je podkladom pre spracovanie daňového priznania. Napriek priznanému invalidnému dôchodku a poklesu pracovnej činnosti o viac ako 45 % vykonáva podnikateľskú činnosť, aby zabezpečil dostatok finančných potrieb na krytie svojich povinných výdavkov, ako i nákladov spojených s výživou maloletých detí. Nie je pasívny, i napriek nepriaznivému zdravotného stavu sa snaží podnikáť.

5. K vyjadreniu otca maloletých detí podala opätovne vyjadrenie matka maloletých detí. Zotrváva na predchádzajúcich vyjadreniach a okrem toho ešte uviedla, že otec maloletých detí cez víkendy trávi s deťmi v penzióne Country salón v Beleji, chodia tam na celé víkendy už tri mesiace. Boli aj v apartmáne Triangel na Donovaloch. Otec maloletých detí má na drahé penzióny a apartmány. Okrem toho si kúpil nové osobné motorové vozidlo zn. Hyundai Tucson, na ktoré mal taktiež finančné prostriedky. Pokiaľ ide o chatu v Rajeckej Lesnej, ktorá vlastnícky patrí maloletým deťom, tak túto dlhobojšie prenajíma otec maloletých detí, i keď matka maloletých detí spravuje majetok maloletých detí. Otec zadržuje kľúče od danej chaty, v chate nebýva, ale ju prenajíma.

Poukazovala na to, že má zlú finančnú situáciu v domácnosti, financie postačujú na uspokojovanie len základných potrieb detí, na stravu, skromného ošatenia a obuvi. Nemôže deťom zabezpečiť krúžky, šport, výlety a športové potreby, ktoré deti v ich veku potrebujú. Celý jej zárobok je vynaložený na deti a pre ňu neostáva na stravu a na ostatné potreby. Otec maloletých detí žije sám pre seba celý život, nestaral sa o deti, len občas cez víkendy, nevenoval sa im, ako by potrebovali. Cez týždeň o ne nejaví záujem, len telefonicky. Nikdy sa s nimi neučil, nezaujíma sa o ich výsledky v škole, prospech, správanie. Nespolupracuje s ňou, nezaujíma sa o strednú školu syna, nekomunikuje o výchove detí a ich ďalšiemu smerovaní v živote. Na všetko je sama, pritom otec využíva situáciu, má invalidný dôchodok, pritom podľa jej názoru nemá žiadny pokles pracovnej činnosti, žiadne obmedzenia, športuje, behá.

Kolízny opatrovník maloletých detí navrhol výživné na mal. Q. 200,- eur a na mal. L. 150,- eur, pretože pozná situáciu v rodine, pozná otca maloletých detí. Žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v časti bežného výživného na maloleté deti tak, že otec je povinný prispievať na výživu mal. Q. sumou 200,- eur a na mal. L. sumou 150,- eur mesačne od 01.12.2016.

6. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je otec maloletého dieťaťa v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vymedzenom v ust. § 65 až § 67 CMP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

11. S rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

12. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie týkajúcimi sa vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom v otázke výšky, pričom vychádzal zo zásady, že súd zohľadňuje pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti odôvodnené potreby oprávneného, t.j. dieťaťa, ako aj schopnosti a možnosti povinného, v danom prípade otca. Tomu z rodičov, ktorému bolo dieťa zverené, sa vyživovacia povinnosť presne neurčí, ale s plnením jeho vyživovacej povinnosti sa počíta, pričom pri stanovení rozsahu sa berie do úvahy aj priama starostlivosť o dieťa. Zo spisového materiálu je zjavné, že maloleté deti bývajú v spoločnej domácnosti s matkou.

13. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

14. Pri rozhodovaní o výroku o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)